

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת בראשית תשפ"ו

קבלת קהל בתיאום מראש בטל' 02-6520002

www.rachlin.org.il

בהוצאת: אוריאל יעוז ומתורגמות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"ו

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

סרוק להורדה

מאמר זה הנו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.

פרשת בראשית תשפ"ו – תיקון חטא עץ הדעת

הקדוש ברוך הוא תתקיים בכל מקרה, השאלה היא אם נתעורר מעצמנו או על ידי יסורים.

ועכשיו אנחנו בחבלי משיח, וצרה רודפת צרה. מנסים לתקן, לסדר, אבל עד שלא נעשה תשובה: תשובה שלמה, תשובה לשם שמים, תשובה כל העולמות כולם, תשובה תשוב ה"א – לא יהיה שקט, כי הנחש התמנה אז להיות המפתה והמחטיא את הבריות, והוא ממשיך עד היום – יש לכל אחד יצר הרע בתוכו, זה כבר לא מסתובב בגן, זה בתוכו. ויש את הנחש הקדמוני, השט"ן, שהוא היצר הכללי שנלחם נגד הקדושה ועושה כל מיני תחבולות כדי להחטיא את האדם הפרטי, ואת כלל עם ישראל, ואת כלל האנושות, לצערנו.

אז צריך להכיר אותו ואת תחבולותיו, כי הוא מכיר את כל החולשות. הוא ידע לגשת לחוה וידע מה להגיד לה ואיך לנתב אותה לחטא. וחווה נפלה בכל מה שאפשר ליפול, רבותי: בתאוה, בגאווה, בקנאה, ברצח כי היא בעצם גרמה למותו של אדם הראשון, כבתה נרו של עולם.

וזה הכל, צריך לתקן הכל, כולנו צריכים לתקן הכל, מחשבה דיבור מעשה, על פי התורה הקדושה, ולהגיע כל אחד לדרגה הכי גבוהה שיכול להגיע. אם אפשר להיות כמשה רבינו – תהיה כמשה רבינו, כן, תשתדל. תוצאות בידי שמים.

המלחמה קשה? כן, מלחמה נוראה, ואני מציע לך לקרוא דחוף את הספר שלנו הקטן שנקרא 'דרך עץ החיים'. תוריד אותו בחינם מהאתר. תוך שעתים אתה תהיה כבר מודע טוב מאוד מה לעשות ואיך לעשות ומה קורה פה ומי נגד מי, כבר תהיה לך צידה רצינית, הכנה רצינית, מה ואיך לחיות ומה לעשות, והנחש לא יוכל כל כך בקלות לגמור אותך – כי הוא ממשיך להרוג את הנשמות כל יום.

כל יום, כל יום אנשים מתפתים ונופלים באותם הדברים, בתאוות, בכפירה, במדות הרעות, כל המדות הרעות, בדיבורים רעים. קשה? כן. קשה להיות צדיק? מאוד! מלחמה בלתי פוסקת אפילו לשניה אחת, "בַּעֲתָ אִישׁוֹן וְאָעִירָהּ" כל החיים עד הרגע האחרון. "אל תאמין בעצמך

ערב טוב! שבוע טוב, שנה טובה! מה שלומכם? אנחנו כאן ב'ותן חלקנו בתורתך', פרשת בראשית תשפ"ו. ובשם ה' נעשה ונצליח. אתם יודעים שאנחנו מנסים להבין את הפרשה על פי 'דרך עץ החיים'.

אוור, הפרשה הזו חשובה מאוד! פה התחיל כל הסיפור. מי שלא יודע מה אנחנו עושים בעולם הזה, מה קורה פה, מי נגד מי, שיקרא את הפרשה ויתמקד בנסיון עץ הדעת טוב ורע – איך בא הנחש הקדמוני לפתות את חוה, ואחר כך היא הפילה את אדם, ואכזבו את ה' יתברך, ובסוף גורשו מגן עדן, ובאו קין והבל, וקין עשה מה שעשה – ומשם הכל מתגלגל ומתדרדר עד ימינו אנו, ה' ירחם ויעזור ויעזור ויירחם.

ועם ישראל עם סגולה, הוא נתמנה להיות תיקון של חטא עץ הדעת טוב ורע. כל נשמות ישראל היו כלולות באדם הראשון. כל אחד מאתנו יש לו שורש בנשמת אדם הראשון, גם קין והבל. והתקלקלו כל העולמות וירדו ממדרגתם. ואז הקללה של "בַּעֲתָ אִישׁוֹן תֹּאכַל לֶחֶם" שאנחנו רואים ביום יום, צריכים להתייגע, במקום להיות בגן עדן ולאכול מפרי גן עדן אנחנו פה צריכים להתייגע.

אבל "לא על לחם לבדו יחיה האדם", נכון, צריך ללמוד תורה. "אם אין קמח, אין תורה. אם אין תורה, אין קמח". תראו, נער הייתי גם זקנתי, וראיתי הרבה וקראתי לא מעט ושמעתי המון, ויש רק דבר אחד בעולם: תורת ישראל, תורת אמת. "כי לָקַח טוֹב נָתַתִּי לָכֶם תּוֹרַתִּי אֶל תַּעֲזֹבוּ". מי שרוצה את האמת שיעסוק בתורה, פשוט רמוז דרש וסוד, יעסוק בה ויעסוק בה, "הַפֶּה בָּהּ וְהַפֶּה בָּהּ, דִּכְלָא בָּהּ". זה הכל. זה כל הסיפור.

ואם היינו עושים את זה כשהיינו בנשמתו של אדם הראשון, לא היינו מתגלגלים לתוך העולם הזה העכור. העולם הזה "רַבּוּ רַע מְעוּטוֹ טוֹב", עד שיבוא המשיח ויגמור את התיקון ואז יהיה כבר משהו אחר, וגם העולמות יעלו בדרגתם, וכולנו נעלה לדרגה מעל לדרגה של אדם הראשון לפני החטא. השאלה היא אם זה יבוא על ידי תשובה ומעשים טובים, תורה, מצוות ומעשים טובים – או על ידי יסורים. זאת הברירה, אין לנו ברירה אחרת. התכנית של

עד יום מותך" – כי עד הרגע האחרון הנחש הקדמוני מחכה לטרור אותך, לגנוב לך את הנשמה, להחטיא.

לא להתיאש. בן אדם הוא לא מלאך. המלחמה קשה, מסובכת, נוראה. אבל צריך לעבוד את ה' בשמחה למרות הכל. ו"בא לְהַקְדִּים – מְסִיעֵין אותנו", עוזרים לו, כן, כן, כן. נשמות של צדיקים מתעברים בו, כן. באות נשמות ומתעברות בתוך האדם בלי שהאדם יודע, אבל הם מסייעים אותו בעבודת ה'. פתאום אדם פשוט נהיה צדיק, לא מבינים איך – יש לו סיעתא דשמיא. למה? "בדרך שאדם רוצה לילך, בה מוליכין אותו". אה, אתה רוצה להיות צדיק באמת? ה' "יִשְׁלַח עֲזָרְךָ מִקֹּדֶשׁ", ואתה תהיה צדיק, מה שאתה רוצה.

בחירה חפשית, אחריות אישית – כמו שלאדם ולחיה היה אותו דבר, בחירה חפשית, אחריות אישית. לא עמדו בזה, ועכשיו אנחנו צריכים לתקן את הכל: מה שהם פגמו, מה שאנחנו פגמנו בכל הגלגולים ומה שפגמנו לא עלינו בגלגול הזה. הכל צריך לתקן. לא ישאר שום דבר בלתי מתוקן. ה' יתברך חושב מחשבות בלבתי ידח ממנו נדח. שום ניצוץ של קדושה לא ישאר עשוק בקליפה, צריך להוציא את כל הניצוצות.

כדי להעלות את הניצוצות של הקדושה שנעשקו בקליפה, צריך תורה ומצוות ומעשים טובים, כוונות קדושות, תפילות קדושות, ולהיות איש קדוש שה' יתברך יכול איך שהוא לסמוך עליו – כי כתוב "הן בְּקִדְשֵׁי לֹא יֵאָמְרוּ" אבל זה מה שיש, יש לנו את הקדושים, אין לנו משהו אחר – ולהעלות את הניצוצות כדי לתקן את הנשמות העשוקות בקליפה.

הצדיקים מסתכנים בעצמם ויורדים לתוך עומק הקליפה כדי להוציא משם עוד ניצוצות ועוד ניצוצות ועוד נשמות עשוקות, וצריכים להיות חסינים ולא ליפול אתם. אפשר ליפול אתם. למשל, רבינו הבעל שם טוב הקדוש רצה לתקן את הנשמה של הש"צ ש"ר שבא אליו, והוא התחיל לפתות אותו, והוא היה צריך להעיף אותו כדי להציל את עצמו – הבעל שם טוב הקדוש.

וגם הוא התארח באיזו עיר, שהיו שם ניצוצות גדולים מאד מגולגלים בדומם צומח חי מדבר, והוא צם כל השבוע, הוא אמר: 'הניצוצות האלה אם נאכל מהם ולא נתקן אותם, הם יהרגו אותי', אז רק בשבת הוא אכל – הבעל שם טוב הקדוש!

הבעל שם טוב הקדוש התיירא מפני הגאווה. הוא, היתה לו גאווה!! התיירא מפני הגאווה עד הרגע האחרון. "אֵל תִּבְזֹאֲנִי רָגְלִי גִאָוָה", הוא אמר לפני שהוא נפטר.

אז אין לנו כמו רבנו הבעל שם טוב, יחיד בדורו, יחיד בכל הדורות, שליחו הנאמן של הקדוש ברוך הוא. עפר ואפר אנחנו ליד הבעל שם טוב הקדוש וכל הקדושים האמתיים. והדור הזה יתום. עדיין לא בא משיח כי עוד לא העלינו את הניצוצות.

וצריך להעלות את הניצוצות – עד שנגיע לדרגה שנתקן את חטא עץ הדעת טוב ורע. איך אנחנו נתקן, אבא שבשמים? רק אם תעשה לנו נס, נסי נסים ונפלאות, ואתה תעשה את הכוונות בשמנו, ואתה "ה' יְגַמֵּר בְּעֲדֵינוּ" ותעשה לנו את כל הסיעתא דשמיא בעולם, ואנחנו רק נהיה כמו איזה נוסע באוטובוס שהאוטובוס מסיע אותו אז אולי נוכל לתקן ולא לקלקל. ובעזרת ה' זה יהיה, זה יהיה. אבל ככה צריך להבין

– שבן אדם הוא באמת כלום שבכלום שבכלום, ו"לִפְתָּח חֲטָאת רִבְּצָן" ובכל רגע יכול ליפול.

וכמה רע זה ליפול, כמה רע, קשה, "גְּדוֹל עוֹנֵי מִן־שָׂא". קין הרגיש את זה, הסתלק ממנו האור. בן אדם כבר כל כך בחושך, שהוא בכלל בכלל לא מבין שהסתלק ממנו האור. לפעמים אני פוגש בן אדם אחרי כמה שנים שלא ראיתי אותו – וואו, איזה חושך. מה קרה לו? לפעמים אתה לא מכיר את המראה שלו מרוב הסתלקות האור. מה קרה לאדם? מה עבר עליו? אוי ואבוי... מבינים?

צדיקים "דוֹמְיִין לְבוֹרְאָן". "רְשָׁעִים יִדְּמוּ לְשָׂאוֹל". איפה האדם? מה יוצא מהאדם? מה יוצא ממנו, אור או חושך? תסתכל, תבדוק אם יוצא אור או חושך. יוצא ממנו טוב או יוצא ממנו רע? מה יוצא ממנו? לא מה הוא אומר, לא מה הוא יודע בתורה – מה יוצא ממנו, מה אתה מרגיש? כי ללמוד תורה זה לא קל, אבל זה אפשרי. תשב כל יום עשר שעות, ואחרי עשרים שנה תדע הרבה תורה. אבל איפה אתה? איפה אתה? תיקנת? אתה השתנית? נהיית קדוש? נהיית צדיק? מי מעיד עליך? אתה מעיד על עצמך? מי מעיד עליך? משמים מעידים עליך?

חסידיים היו שואלים: 'אם עסקת בתורה לְשִׁמָּה, איפה ה"דברים הרבה" שלך?' יש לך רוח הקודש? בוא תוכיח שיש לך רוח הקודש, לא בכאילו. השגת איזו מדרגה? יש לך גילוי אליהו? מה יש לך? אה, אין לך שום דבר. תשב בשקט, תהיה עניו לפחות.

מבינים? הכל אמת. אצל ה' יתברך הוא אוהב אמת. אין שמה אפשרות לרמות, לתת שוחד, איזו פרוטקציה, לא. בבית דין של מעלה, אין מה לעשות, אתה פוגש את מי שאתה בדיוק, גם את פסק הדין. לא בטוח שיהיה לך כח לדבר ולהגן על עצמך, כי הפחד הוא פחד. מבינים?

החיים עוברים מהר. אסור להתמהמה בשטויות, בהבלים. צריך לעבוד את ה' כל הזמן. כל הזמן לחשוב עליו יתברך, על איך לעשות לו נחת רוח ואיך לא לשמוע בקול הנחש, שהוא כל הזמן לוחש לבן אדם, כל הזמן לוחש לו: מחמאות, לוחש לו פיתויים, לוחש לו טמטומים, מביא לו כל מיני תירוצים למה כן לאכול מעץ הדעת, למה כן זה כשר, למה כן זה מותר, 'לא צריך להיות קיצוני', 'לא צריך להגזים יותר מדי ביראת שמים', הוא אומר לו, לוחש לו בלב, באוזן, 'לא, אל תגזים, אתה איש פשוט. תישאר ככה. לא, אתה לא צריך להיות קדוש, זה לא בשביל כל אחד', וכל המנגינות האלה שאתם כבר מכירים בעל פה.

כל אחד יש לו את היצר שלו – מכוון לחולשותיו, כי היצר הוא מתעלק כמו איזו עלוקה, אבל במדויק על האדם, איפה שהחולשה שלו הוא יודע. כמו שעשה עם חוה, הוא ידע מה להגיד לה ואיך להגיד לה – ככה הוא יודע מה להגיד לבן אדם, איך לתפוס אותו, איך לבשל אותו, איך לנתב אותו, ובסוף להחטיא אותו.

ואחר כך הוא עולה למעלה ומקטרג, ולוקח לו את השפע, ולוקח לו את הנשמה. מבינים למה הוא רע? כי הוא רע. הוא לא חבר שלך. חבר שלך, יש לך חבר אחד – "ידיד נפש אב הרחמן". והשליח שלו זה היצר הטוב, זה שלוחש לך לעשות מצוות ומעשים טובים, לא לכעוס, לא לצעוק, לא להשתגע, לא לעשות דברים רעים, לא לגנוב, לא לחלל שבת, לא לקחת סמים, לא לעשות דברים רעים, לשמור על הקדושה.

זה היצר הטוב. ואתה תגיד לי שאתה לא שומע אותו? אתה שומע אותו, אבל אתה משתיק אותו אולי, 'שתוק'. לא רוצה לשמוע אותך. שתוק'. יש אנשים שמרוב שעשו עבירות לא יכולים להתקרב למקום קדושה. יש כאלה שלא יכולים להתקרב לספר תורה, לא יכולים להתקרב לכותל, לא יכולים, לא יכולים להכנס לבית כנסת, לא יכולים, 'הַעֲנֵן פּוֹלְטָן'.

ככל שהקדושה גדולה יותר, כך מדקדקים עם הקרובים לקדושה יותר ויותר – או שהם עולים, או שהענן לוקח אותם. ככה זה היה במדבר, 'ואתה עיף ויגע', כן, 'כָּל הַנְּחָשִׁים אֲחִירֶיךָ וְאַתָּה עֵיף וְיָגַע וְלֹא יָרָא אֱלֹקִים', את כל הנחשלים השארת אחרֶיךָ, אה? היית צריך לתקן אותם. היית צריך להשתדל.

ובאמת אומר האר"י הקדוש שאם צדיק פוגש בן אדם שאינו מתוקן, והוא מנסה לתקן אותו והאדם לא משתף פעולה – הניצוצות של אותו אדם, הניצוצות הטובים שהיו באותו אדם, עוברות לצדיק, והניצוצות שעדיין יש בצדיק שהוא לא תיקן, שהם לא טובים – עוברות לאותו בן אדם. הצדיק נהיה צדיק גמור, והאדם השני נהיה רשע גמור.

אז נשאלת השאלה: מה, זה פייר? – ומה, וזה שהניצוצות של הטוב שעשוקים בסטרא אחרא נותנים כח לשט"ן זה טוב? ואז הוא נוקם בכל עם ישראל, זה בסדר? לא, זה לא בסדר. נכון שהמטרה היא לתקן את האדם ולא לרוקן לו את הניצוצות חס וחלילה, אבל נותנים לו הזדמנות, נותנים לו עוד הזדמנות, נותנים לו הרבה הזדמנויות – והאדם בסוף בוחר, הוא בוחר. הוא בוחר.

דוד המלך היה יוצא מהבית שלו כאילו הוא הולך לטייל, והרגליים מוליכות אותו לבית המדרש – 'בְּתַחֲבֹלוֹת תַּעֲשֶׂה לְךָ מַלְחָמָה', כאילו הוא הולך לטייל אבל בעצם הוא הולך לבית המדרש. ככה בן אדם, אומרים לו 'חזור בד', 'חזור בד', כמו שאמרו ל'אַחֲרֵי'. הוא חזר בו? הוא התיאש, 'שובו בנים שובבים חוץ מ'אחר' – אבל אומרים חכמים, אם הוא היה מתעקש ודופק בתשובה, היו מקבלים אותו. אהה, אז למה לא? כי הוא לא באמת רצה. אם באמת היה רוצה, הוא היה זוכה, אפילו הוא. ואחר כך זיכו אותו בזכות התורה שלו, התלמידים הוציאו אותו מהגיהנום, רבי מאיר בעל הנס וכן הלאה.

טוב, אם כן, ה' יתברך לא יוותר על שום ניצוץ. השאלה היא מה הניצוץ הזה עושה – אם הוא משתף פעולה עם הקדוש ברוך הוא או הוא משתף פעולה עם הסטרא אחרא, הוא עוזר לעם ישראל או שהוא חלילה פוגע, חוטא ומחטיא. זה קשה מאוד, כן, מי שחוטא ומחטיא "אין מספיקין בידו לעשות תשובה". לא עוזרים לו לעשות תשובה. אבל אם הוא יתעקש, יש מצב של יְמִינוּ של ה' יתברך, 'פשוטה לקבל שבים', ואז ה' יתברך יקבל אותו כי ה' רוצה שהרשע יהיה צדיק. הוא לא רוצה שיהיה רשע וימות.

גם פה בפרשה הוא לא רצה שאדם הראשון יפול, למרות שכתוב 'נֹרָא עֲלִילָה עַל בְּנֵי אָדָם', אבל היתה אפשרות לא ליפול, הוא לא היה צריך לאכול.

ומעניין מה אומרים חכמים, למה חוה נתנה לו לאכול אחרי שהיא אכלה. אחרי שהיא אכלה נפקחו עיניה והיא הבינה שהיא חטאה ושהיא תמות, אז למה נתנה גם לבעלה? היא אמרה, עכשיו היא תמות וה' יביא לו אשה חדשה. והיתה לה קנאה. לכן נשים צריכות לתקן את ענין הקנאה. רחל

אמנו תיקנה את ענין הקנאה בזה שלא ביישה את אחותה לאה, מסרה לה את הסימנים. ולכן הגאולה בזכות רחל אמנו הצדקת, אין כמוה. ו'לִפְתָּח חֲטָאת רִבְּצָה'. "לִפְתָּח חֲטָאת רִבְּצָה" – ראשי תבות רחל.

ה' יעזור שנעשה את כל התיקונים מתוך שמחה ובריאות ולשם שמים, מתוך בחירה לעשות נחת רוח לאבא שבשמים ולהלחם ביצר הפרטי והכללי, ולהזהר ממנו כמו יותר מאש, כי הוא ערמומי, מאד.

אדם הראשון היה תמים, והנחש היה ערמומי. "שֹׁמֵר פְּתָאִים ה'". ובכל זאת הוא לא נשמר. האדם צריך גם להשמר. "שֹׁמֵר פְּתָאִים ה'", אבל מה עם האדם? "ונשמרתם מאד לִנְפְשֵׁיכֶם". הוא לא נשמר כראוי. הוא לא שמר על אשתו חוה כראוי. ואולי הוא... יש כל מיני פירושים על פי החסידות שהוא חשב שהוא עושה עבירה לשמה ויגדיל כבוד ה' כי ככה הנשמה שלו תתפרק לניצוצות ואז יהיו לו יותר חסידים כביכול לה' יתברך, ו"בָּרַב עִם הַדָּרַת מֶלֶךְ". אבל אם הוא לא היה אוכל מעץ הדעת, היתה באה הגאולה מזמן, אז היה גומר את כל הענין מהר.

וחשבתי על זה דוקא: ששת אלפים שנות התיקון – בשביל בני אדם ששת אלפים שנה זה וואו... מי יכול לקלוט מה זה ששת אלפים שנה? אולי חמשים שנה, מאה שנה אתה קולט. אני הכרתי חמשה דורות, אני דור חמישי של הזיידא שלי, אז זכיתי, אז יש לי איזה מושג מה זה אבא של סבתא של אמא שלי, ברוך ה'. אבל בן אדם שלא זכה לזה, אין לו, אין לו המחשה באמת של הזמן. אז מה זה ששת אלפים שנה? זה נשמע מזעזע.

אבל אצל ה' יתברך זה בסך הכל ששה ימים, כי כל יום של ה' יתברך זה אלף שנה. ששה ימים, שבוע. שבוע עבודה, רבתי, זה הכל, מה אתם מתרגשים? כל מה שעובר על כל האנושות זה שבוע, לא נורא... אם מסתכלים על זה ככה, זה לא נורא, זה עובר. ויבוא התיקון, ותבוא הגאולה והכל יהיה טוב ויהיה "הכל מִתְקַן לְסַעֲדָה". הצדיקים יזכו. והרשעים, ה' יעזור... אם יעשו תשובה, יש הבדל בין פושעי ישראל לבין הרשעים שבאומות וכן הלאה.

את כל זה אפשר לקרוא בספר הקדוש 'תִּנְיָא דְבֵי אֱלִיהוּ'. מי שרוצה להתחזק ביראת שמים – 'תנא דבי אליהו', כל יום פרק בלי נדר, והוא יהיה אריה בעזרת ה'.

מישהו שמע באחד השיעורים שאמרתי שצריך להתפלל על היראת שמים, בחור רחוק שהוא לא יודע כלום – זה נכנס בו בפנים, 'מה זה יראת שמים? מה אני צריך להתפלל על יראת שמים? מה זה אומר?' הוא בא לפגוש אותי. בעזרת ה' יזכה! הוא בחור צדיק, אפילו שהוא לא יודע. אבל בעזרת ה' יהיה מלא מצוות ומעשים טובים ותורה והכל! הוא יזכה לכל מה שצריך, ונאמר אמן. הבנתם? ככה העולם נמצא, במצב הזה. ה' יעזור לנו.

יהי רצון שנתחזק ותהיה לנו שנה טובה ומתוקה!

לחיים! לחיים! לחיים!

להלחם את מלחמות ה'! לא לשמוע לנחש!

לחיים! לחיים! לחיים!

להפיץ את מעינות 'דרך עץ החיים' בכל מקום ובכל זמן

לזיכוי הרבים למען שמו באהבה!

לחיים! לחיים! לחיים!

שבת שלום וכל טוב סלה.

מתוך נפשי – סביב עץ הדעת טוב ורע

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א
כ"ג תשרי תשפ"ו

א. הבחירה החפשית והאחריות האישית קיימות תמיד.

ב. הנחש היה ערמומי. אז מה? עדיין לא היו צריכים להקשיב לו.

ג. חוה נפלה בתאוה, בגאווה, בקנאה, בחוסר נאמנות, בדיבור ובקבלת דברי הוצאת שם רע על הקב"ה! ואדם לא היה חייב לשמוע בקולה. מדוע שמע?

ד. אמרו חז"ל שלאשה יש כח להפוך רשע לצדיק וצדיק לרשע. מכאן אזהרה – לאשה, ולאיש.

ה. לכאורה לאשה כח עדיף? לא, רבותי: כתוב "וְהָיָה יִמְשָׁל בָּךְ". אך אם האדם חוטא – הוא נחלש והאשה יכולה להטותו לרע. אך אם היא צדקת, היא תהפוך אותו לצדיק. 'זכה' – "עֲזָר". לא זכה – "כִּנְגְדִי".

ו. בחטא עץ הדעת היה פגם בזוגיות: שניהם חטאו. התיקון גם הוא בזוגיות: להתחתן ולהקים בית כשר ונאמן בישראל.

ז. אתה פוגש אדם 'מתוקן מבפנים ומקולקל מבחוץ' – תוכל לתקן אותו! אתה פוגש אדם מתוקן מבחוץ אך מקולקל מבפנים – תוכל לתקן אותו!?

ח. עם ישראל צריך להגיע לתיקונו ולמדרגתו הרמה – כל פרט ופרט, והכלל כולו. אתה תורם לכך?

ט. כמה אכפת לך כשאתה רואה יהודי בלתי מתוקן? האם תתאמץ עבור תיקונו?

י. אם האדם אינו יודע תורה והלכה, הוא יטעה תמיד בין טוב לרע.

יא. מדוע אדם שמע בקול חוה ואכל מן העץ?

יב. כמה מר טעם החושך! וכמה מתוק טעם האור והקדושה!

יג. חוה נפלה בקנאה ונתנה לאדם לאכול, ובכך למעשה הרגה אותו! קין, בנה, שספג את עיקר הזהומה שהטיל הנחש בחוה, קינא בהבל ורצח אותו. יש כאן 'תורשה רוחנית' – מה שלא מתקנים ההורים, עובר לילדים, לנכדים ולנינים, ר"ל.

יד. חוה עינה היתה צרה באדם כי היא לא רצתה שהוא ינצל והיא תמות, והיא גרמה למותו.

קין עינו היתה צרה בהבל, על שזכה באשה נוספת ועל כך שה' שעה למנחתו, והוא רצח אותו.

כאן יש בחינה נוספת של תורשה רוחנית, ר"ל.

טו. לא משנה מניין בא הקלקול – העיקר התיקון!

טז. "תאוה הוא לעינים ונחמד העץ להשכיל". היופי מפתה את האדם, כך גם הסקרנות, ר"ל.

יז. הנחש שכנע את חוה שאם הם יאכלו מעץ הדעת הם יהיו כאלקים – איזה מין שגעון גדלות הוא זה שהאדם רוצה להיות אלקים!?

יח. וכי מי הוא אדם שיתחבר לנחש הקדמוני ויהרהר אחר בוראו?! מהיכן באה החוצפה הזו? הגולם קם על יוצרו?

יט. הברירה היא בין להיות ערמומי ומקולקל ולשמוע בקול הנחש לבין להיות תמים וצדיק ולשמוע בקול ה' ית' – בכל ענין ובכל זמן. פשוט מאד.

כ. הנחש תפקידו לפתות ולהפיל את האדם. ואם כן, מדוע קיבל ויקבל עונש? הרי הוא עושה שליחותו!?

אומרים חכמים: הנחש מרד בקב"ה ופועל בזדון על מנת למלוך כביכול במקום הקב"ה. ולכן מגיע לו עונש חמור, להשחט לעתיד לבוא.

כא. אם הכל כבר ברור וכתוב בתורה, מדוע האדם מחפש לו 'הסברים אחרים'?! פשוט: כדי להתיר לעצמו את העבירות, ר"ל.

לחיים! לחיים! לחיים! נא להפיץ את מעינות דע"ה בכל זמן ובכל מקום לזיכוי הרבים למען שמו באהבה.
לחיים! לחיים! לחיים! שנה טובה ומתוקה, שבת שלום וכט"ס!